ఇల్లు లేని ఇల్లాలు

వినీలాకాశం క్షణంలో మేఘావృతమై పోయింది. ఉరుములు మెరుపులతో వర్షం కుంభపోతగా కురుస్తూవుంది. చండ ప్రచండంగా వీస్తున్న గాలికి పెనువృక్షాలు ఫెళఫెళమని విరిగి నేలకూలుతున్నయ్.

ఐనా యివేమీ పట్టించుకోకుండా, చీమ కుట్టినట్లయినా చలించకుండా పరమశివుడు, ఒక వృక్షచ్ఛాయను యోగనిష్ఠలో ధ్యాన నిమగ్నుడై వున్నాడు.......

పాపం! పార్వతీ దేవి సంగతి వర్ణనాతీతం! అంతవరకు శివుని సాన్నిధ్యంలో అతనిసేవ చేస్తున్నదల్లా క్షోణీపాతంగా వర్షం ప్రారంభమయేసరికి, చెట్టుకు ఒకమూల నక్కిపోయింది... 'అనూహ్య — లోకేశ్వరికదా' అన్న భయం, జాలి లేకుండా, వరుణదేవుడు, దేవిని పూర్తిగా తడిపి ముద్దచేశాడు ... దేవి చలికి గజగజలాడుతూ యింకొక, వృక్షసహాయానికి పరుగెత్తింది!... అక్కడ స్థితి అలాగేవుంది. వర్షం తగ్గుముఖం పట్టి, పరమశివుని ధ్యాననిష్ఠ పరిపూర్తి అయే సరికల్లా, దేవికి చలిజ్వరం వచ్చినంత పనైంది!... ఆదిశక్తికి, ఆది దేవునిమీద, ఆపలేని ఆగ్రహం మొచ్చింది!— అలాగే చకచకా నడుచుకుంటూ శంకరుని వద్దకొచ్చింది!

అప్పుడే కళ్లుతెరిచి పరిస్థితుల్ని అర్థం చేసుకుంటూ, దేవి ఉగ్రరూపం చూసి అగ్నిపర్వతం బ్రద్దలవుతుందని, లోన భయపడుతూ, పైకి చిరుహాసం చేస్తూ "ఏం దేవీ! అలా వణుకుతున్నావ్! వాతావరణం యింత చల్లగా వుంటే, స్నానం ఎలా చేశావ్!" అన్నాడు ఛలోక్తిగా పరమశివుడు.

"మీ పరిహాసం చాలించండి!...ఇంతవరకు ఎన్ని బాధలు పడ్డానో మీకేం తెలుస్తుంది! ఎల్లకాలం మన బ్రతుకు యింతేనా చెప్పండి!...ఆదిదేవులు మీరు? మీకే తల దాచుకోడానికి ఓ కొంపంటూ లేదు!...అవసరం వస్తే...మీరు అంతవారు...ఇంతవారు...మీరుతప్ప అన్యులు ఉద్ధరించ లేరు" అంటూ దేవేంద్రుడులాంటి పెద్దమనుషులు మిమ్మల్ని పొగిడి, తమ పనులు నెరవేర్చుకుంటారే!...చూడండి. వాళ్లెలాంటి రమణీయ భవనాల్లో వుంటున్నారో. కనీసం వారి సేవకులకున్న పాటి భవనమైనా మనకు లేదాయే...ఇటుచూడండి. ఎలా తడిసి ముద్దయ్యానో!...మనకూ ఓ కొంపంటూ వుంటే యిలా వుండునా? అన్నది స్త్రీసహజ కోపంతో.

పరమశివుడు అంతా విన్నతర్వాత, వుండలేక పకపకా నవ్వేశాడు. దానికితోడు పుల్లవిరుపుగా దేవివైపు క్రీగంట చూశాడు. ముఖం చిట్లించి పక్కకు తిప్పుకొంది.

"చూడు దేవి! ఎందు కంతఆగ్రహం? కొండగుహల్లోనూ, చెట్ల నీడల్లోనూ, వుంటే కాలం గడిచిపోదూ? మనకు భవనాలు, భోగభాగ్యాలు దేనికి చెప్పు, ముక్కు మూసుకొని తపస్సు చేసుకొనేవారికి కావలసింది ముక్తిగాని...రక్తితో కూడుకున్న ఈ ఆడంబరాల సంబరాలు దేనికి చెప్పు!" అంటూ నచ్చజెప్పబోయాడు.

ససేమిరా, విననంటే విననంది. "మీరు ఎన్నయినా చెప్పండి. మనకు భవనంవుండా

శింగంపల్లి అప్పారావు

ల్సిందే. వానకు తడిసి, ఎండకు ఎండేకర్మ మనకేం పట్టిందండి?" అన్నది పార్వతి.

అంతటి దేవాదిదేవుడు కిమ్మన లేకపోయాడు...ఆడవాళ్ళ మాట కాదనడంగానీ, వారియిష్టానికి వ్యతిరేకంగా ప్రవర్తించడంగాని ఈనాడే కాదు...ఆనాడూ లేదుమరి...అంచేత దేవిమాట త్రోసిరాజన లేక "సరే...నీయిష్టం. అనుజ్ఞయిచ్చాను ఎలాగైనా చేసుకో," అన్నాడు పరమశివుడు.

ఇకనేం, పార్వతికి పర్వతమంత భవనములో, తూగుటుయ్యాల మీద కూర్చుని, తులతూగుతున్నట్లనిపించింది.

కంటున్న కలల్ని పక్కకునెట్టి విశ్వకర్మకు కబురు పంపించింది. అతగాడు రాగానే "ఇదిగో! కైలాసంలో సుందర రమణీయ భవనం, అన్నిహంగులతో త్రిభువన భవనాలను తలదన్నేట్టుగా నిర్మించాలి" అంటూ ఆజ్ఞాపించింది.

ఆదిశక్తి ఆజ్ఞాపించడంతో, విశ్వకర్మ వినమ్రుడై, తలవంచి నమస్కరించి "అలాగే తల్లీ" అని శలవుతీసుకొని, పనివాళ్ళను రప్పించి, కైలాసంలో భవననిర్మాణానికి పూనుకున్నాడు.

కొన్నాళ్ళకు విశ్వకర్మ భవననిర్మాణం పూర్తిచేశాడు—

"ఎన్నడు చూద్దునా" అని తహతహలాడుతున్న త్రినేత్రుని అర్థాంగి వచ్చి, తన భవనాన్ని చూసి, సంతోషంపట్టలేకతిన్నగా పరమశివుని పజ్జకు చేరుకుంది.

"కోరిక తీరిందికదూ!...ఎలాగైనా, ఆదిశక్తివి!" అన్నాడు ముక్కంటి నవ్వుతూ!

"భవనం తయారవగానే, కోరిక తీరినట్టేనా?...మనం, అందులో గృహప్రవేశం చేయాలి...రకరకాల వస్తుసముదాయాన్ని సేకరించుకోవాలి... యింకా ...యింకా"

పరమశివుడు మధ్యలోనే పార్వతిమాటను త్రుంచేసి "ఐతే దేవి నాకు తెలియకడుగుతాను...నీతొందర నీదేకాని, వెనకాముందూ ఆలోచించడం లేదా-లేక లేకగృహప్రవేశం చేస్తున్నామాయె. నలుగురు పెద్దల్ని ఆహ్వానించాలా... అఖర్లేదా?-వేదోక్త ప్రకారం, ముహూర్తం పెట్టించి, పూజా అదీ...వేదాచార్యుడు, అన్నీ తెలిసినవాడి చేత చేయించాలికదా!" అన్నాడు.

"దానికేముంది! సమస్త దేవతలకు ఆహ్వానాలు నేను పంపించే ఏర్పాటు చేస్తాను... నాకు తోడుగా లక్ష్మి, సరస్వతులు రానే వస్తారు. ఇక వేదాచార్యుడి విషయమంటారా...అదంతా మీరే చూసుకోండీ!" అన్నది భోలానాథుని భార్యామణి.

పరమేశ్వరుడు అరనిముషం ఆలోచించిచూడ్డానికేముంది. నాకు పరమభక్తుడు, సకలశాస్త్ర పారంగతుడు అయిన రావణాసురుడు ఉండనే వున్నాడు. అతనొక్కడే దీనికి సమర్థుడు!" అని చెప్పాడు.

రావణాసురుడు దేవతల్ని గజగజలాడించే రాక్షసుడు ... పరమనీచుడు ... దుర్మార్గుడు...అని పార్వతికి తెలుసు! కాని శంకరుడు ఏరికోరి వాణ్ణే పిలిపిస్తానంటే ఎలా కాదంటుంది. ఇష్టం లేకపోయినా అంగీకరించింది.

"సరే రోజూ నేను లంకకు వెళ్తూనే వున్నాను. రేపు వెళ్ళినపుడు అతనిచేత ముహూర్తం పెట్టించుకొని, పూజచేయడానికి అతన్నే ఆహ్వానించి వస్తాను," అన్నాడు శంకరుడు.

★ ఇల్లు లేని ఇల్లాలు ★

2

సకల మునిగణం, బ్రహ్మాదిదేవతలు పార్వతిపంపిన ఆహ్వానాలు అందుకున్నారు. చెప్పొద్దూ అందులో కొందరికి, పార్వతి భవనంలో వుండడమేమిటి...అన్న అసూయ పుట్టుకొచ్చింది...కొండల్లో తిరిగే వాళ్లు, ఆకు అలము తిని అడుక్కుంటూ వుండేవీరికి భవనమేమిటి...విడ్డూరం గాక పోతేను అని మరికొందరు ముక్కులమీద వేలేసుకున్నారు...ఎలాగైతేనేం వీరి ఆతిథ్యం రుచిచూద్దామనో పార్వతి కట్టించిన భవనం చూద్దామనో ఆహ్వానాలు అందుకున్న తక్షణం. బయులుదేరి చక్కా వచ్చారు.

కైలాసమంతా కన్నులపండువుగావుంది. అతిథులకు స్వాగతం చెప్పడంలో పార్వతికి తీరిక లేకుండావుంది!

"చక్కటిభవనం కట్టించావక్కా! చూడ ముచ్చటగావుంది ... మా భవనాలూ వున్నాయ్...వెలవెలబోతూ," అన్నది సరస్వతి.

పార్వతి లోలోన, వుబ్బితబ్బిబ్బయింది. కానిపైకి చప్పగా "ఏదో లేవమ్మా..మాకు యిల్లంటూ ఏర్పడింది యీనాటికి: మీ సుందరమందిరాలంత, ధాటిగా లేకపోయినా, ఏదో తల దాచుకోడానికో కొంప,"అంది.

లక్ష్మీసరస్వతులు మూతులు ముడుచుకున్నారు.

పూజ ప్రారంభమైంది. ఆదిదంపతులిద్దరూ పీటలమీద కూర్చున్నారు. రావణుడు మంత్రాలు చదువుతూ, వేదోక్తప్రకారం పూజ అయిందనిపించాడు. పార్వతి, పీటల మీదనుంచి లేచివెళ్ళి అతిథులకు ఫలహారాలు పంచిపెట్టడంలో నిమగ్నురాలైంది. శంకరుడు లేచి యింట్లో కాలుపెట్టబోయాడు.

వెంటనే రావణాసురుడు అడ్డుతగిలాడు.

"దేవా! మీ కిది ఉచితమేనా? పూజ చేయించిన ఆచార్యుడికి, దక్షిణ యివ్వకుండా, గృహప్రవేశం చేయమని ఏశాస్త్రంలో వుంది. అన్నీ తెలిసిన మీరే ధర్మం తప్పుతారా?" అంటూ నిగ్గదీశాడు.

భోలానాథుడు ఒక్కక్షణం నివ్వెర పోయాడు. రావణుడు తనభక్తుల్లోకల్లా అగ్రగణ్యుడు! అలాంటివాడే దక్షిణ అడుగుతున్నాడే!

"రావణా! నీకు తెలియనిదేముంది. నాలాంటి నిరుపేద యీ ముల్లోకాల్లోనే లేడు. చిల్లిగవ్వ లేనిబికారిని. అంతగా దక్షిణ అడుగుతున్నావు కాబట్టి... వెనకా-ముందూ అన్నారు. "రెండు మూడు రోజుల్లో నీ దక్షిణ నీకు అందేలా చూస్తాను." అంటూ పరమశివుడు ప్రాధేయపడ్డాడు.

"అదేం వీలుపడదు స్వామీ! దక్షిణ యివ్వకుండా గృహప్రవేశం చేశారంటే, పూజాఫలం మీకు దక్కదు. సర్వానర్థాలు సమకూడుతాయి. ఆ తర్వాత మీ యిష్టం." అని, నిక్కచ్చిగాకుండ బద్దలుకొట్టినట్టు చెప్పేశాడు.

దాంతో మహేశ్వరుడికి మతి పోయింది. 'ఏమిటీ రావణుడు! దక్షిణ యివ్వకపోతే ఫలమే దక్కదంటున్నాడు.' అనుకుంటూ, గబగబా దేవివద్దకు పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాడు.

అతిథులతో యిష్టాగోష్ఠి నెరపుతూ, సంతోషసాగరంలో యీదులాడుతున్న పార్వతి, "అదేమండి. అంత ఆదుర్దాగా వచ్చారు," అన్నది భర్తను చూసి.

"ఇంకా ఆదుర్దా అని అడుగుతున్నావా? కొంప మునిగింది. తెలిసిన భక్తుడుకదా ఆ మాత్రం పూజ చేయించకపోతాడా అనుకుంటే దక్షిణ యివ్వనిదే గృహప్రవేశం చేయడానికి వీల్లేదంటున్నాడు" అని చెప్పాడు శంకరుడు.

పార్వతీదేవి పకపకానవ్వి "భలేవారండి! దానికి యింత కంగారు దేనికి? శుభమా అని గృహప్రవేశం చేస్తున్నాము. పాపం అతన్ని కూడ మనం సంతోషపెట్టాలి. ఏం కోరుకుంటే అది నెరవేర్చండి." అని సలహా యిచ్చింది. అది శంకరుడికి నచ్చింది. తిన్నగా రావణుడివద్దకొచ్చి "రావణా! నీవు కోరుకున్న వరం యివ్వమని దేవి చెప్పింది. కాబట్టి ఏం కావాలో కోరుకో," అన్నాడు.

రావణాసురుడు వినయంగా చేతులు జోడించి "దేవా! నా రాజ్యంలో బ్రహ్మాండమైన భవనాలున్నాయి...మూడు లోకాల్లోనూ, నా భవనాల్ని తలదన్నే భవనం యింకొకటి లేదు. కాని, మీరు కట్టించిన యీ భవనంముందు, నా భవనాలు, ఎందుకూ కొరగావు. కాబట్టి నాయందు దయ గ్రహించి యీ భవనం నాకు దక్షిణగా యివ్వండి. చాలు!" అన్నాడు.

రావణాసురుడి కోరిక వినగానే మహేశ్వరుడికి మతి పోయింది...ఇవ్వనంటాడా!

సంక్రాంతి అభినందనలు

ఓం తత్ సత్

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారిగారి

"మేల్‌మాయిల్ మందు"

ప్రపంచములో ప్రఖ్యాతిగాంచిన మేహ, కుష్ఠురోగ నివారిణి. భయంకరమైన మేహవ్యాధివల్ల కష్టపడు వారలకు పునర్జన్మమిచ్చు అద్భుత సంజీవి—"మేహరోగ నివారణ నూనె, లేహ్యము"

నల్లమేహ, ఎఱ్ఱమేహ, పొడలు, మేహరణములు, తిమ్మర్లు, మతిమాంద్యము, కుష్ఠములు, పిత్తకారికము, సూతక వ్యాధులు, వాతము, గుల్మము, తెలుపు, ఉష్ణం, గ్రంథి, కాళ్లచేతులు మంటలు, రక్తబలహీనం, గజ్జి, దురద, వీర్యనష్టం, మూలవ్యాధి, మలబద్ధకము మొదలైన అన్ని విధముల దుర్నీరు వ్యాధులను అతి సులభముగా పోగొట్టును.

40 రోజులు (1 మండలము) నూనె. లేహ్యము 6-0-0 తపాల్ ఖర్చు వేఱు. వివరములకు కేట్లాగులో చూడవచ్చును.

K. T. కృష్ణమూర్తి ఆచ్చారి & సన్సు, 5/22. మేల్‌మాయిల్ పోస్టు (N. A. Dt.)

అడితప్పడం ఆదిదేవుని తరమా!...భక్తుల కోర్కెలు తీర్చడమేకదా ఆయన పని.

"రావణా! అనుగ్రహించాను. అలాగే తీసుకువెళ్ళు," అన్నాడు.

దేవతలంతా "అయ్యో, పాపం!" అన్నారు. ఈ దుర్వార్త అనోటా అనోటా పార్వతికి తెలిసింది...ఇంకేముంది! రయ్‌మంటూ గాలిలా వచ్చింది.

"ఏమయ్యా రావణా! యిదేనా నీ నిర్వాకం? తెలిసినవాడివని పిలిస్తే మా కొంపకే ఎసరు పెట్టావు. ఐనా మీ రాక్షస జాతిని నమ్మడం మాది బుద్ధి తక్కువ," అన్నది.

ఆదిశక్తికి ఆగ్రహం వచ్చిందని ఎవరూ ఏమీ మాట్లాడలేక పోయారు. పాపం శంకరుడు శాపం తిన్న మానవుడిలా అయిపోయాడు.

"ఏమండీ! ఏమిటిదంతా," అంటూ కళ్లెరిమి చూసింది.

"నన్నేం చేయమంటావ్? వాడేదికోరితే అది యివ్వమని నీవే చెప్పావు—ఇందులో నా ప్రమేయమేముంది? ఆడి తప్పకూడదు. తీసుకుపోనీయ్. ఇలాంటి గొడవలు వుంటవనే అసలు మనకు యిల్లు వద్దని ముందే చెప్పాను. వింటేకదా!" అన్నాడు విశ్వేశ్వరుడు.

అడ్డేవారెవరు? ఆదిదేవుడు అనుజ్ఞ యివ్వనేయిచ్చాడాయె. పునాదులతో సహా పెల్లగించుకొని, రావణుడు, భవనాన్ని లంకాపురానికి తీసుకుపోయాడు.—

ఈనగాచి నక్కలపాలు చేసినట్టయింది పార్వతికి.

3

యథాప్రకారం పార్వతీ పరమేశ్వరులకు, కొండగుహలు, చెట్లు వాసస్థానమయ్యాయి.

పాపం పార్వతికి సాటివారిలో తలవంపులయింది...ఆమె మనసు, పదేపదే పాత భవనంమీదకు పోతోంది...అదీగాక తల దాచుకోడానికి, ఓ కొంపంటూ లేని సంసారం ఏం సంసారం' అనుకుంది. మెల్లగా పరమశివుని పక్కకు చేరుకుంది.

"ఏం దేవీ! అలా వున్నావు?" అనడిగాడు పరమశివుడు.

ఏం లేదండీ! ఇల్లు లేకుండా ఎన్నాళ్లీ అరణ్యవాసం. ఎలాగైనా ఒక యిల్లు అమరేలా చూడండి." అన్నది.

ఎందుకో మరి పరమశివునికి కూడ యిల్లుంటూవుండడమే 'హాయి!' అనిపించింది. అయినా పార్వతి కోర్కె తీర్చకుండా వుండలేడుకదా.

సరే, మళ్లా విశ్వకర్మకు కబురు వెళ్లింది. భవన నిర్మాణానికి మళ్లీ పని ప్రారంభించబడింది. ముచ్చటేకంటె సర్వాంగ సుందరంగా భవననిర్మాణం పూర్తయింది.

భవనాన్ని చూసి దేవి పార్వతి ఎంతో ముచ్చటపడింది. పరమశివుడు పరమసంతోషపడ్డాడు.

"ఇదిగో చూడండి. పూజలూవద్దు...పునస్కారాలూ వద్దు. ఎవరికీ ఆహ్వానాలు పంపించకుండా గృహప్రవేశం చేసేద్దాం. ముఖ్యులు కాదుగదా, అతిముఖ్యుల్ని గూడ పిలవకూడదు. ... ఆనాడు వేదాచార్యుడన్నారు...వేడుకగా కట్టించుకున్న, భవనం కాస్తా అప్పగించి వూరుకున్నారు... గుట్టుచప్పుడుగా గృహప్రవేశం చేసేద్దాం." అంటూ దేవీ పార్వతి నచ్చజెప్పింది!

సరి, ముఖ్యులకు తెలియకుండా గృహప్రవేశం జరిగిపోయింది. కాని ఎలాగో నారదుడు యీవిషయం పసికట్టేసి, ఓనాడు పనికట్టుకొని, మరీ, హడావిడిగా పార్వతి వద్దకొచ్చాడు.

"ఏంతల్లీ! మాబోటి సన్యాసిరాయుళ్లకు భోజనాలు పెట్టించకుండా, పూజా పునస్కారాలు లేకుండా గృహప్రవేశం చేశారు! ఇప్పుడు దానివల్ల ఎంత అనర్థం వాటిల్లిందో గ్రహించారా అమ్మా. నాలుగు లోకాలు తిరుగుతుంటాను కాబట్టి సంగతి సందర్భం తెలుసుకొని ఆదరా బాదరా పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాను." అన్నాడు రొప్పుతూ.

అతడలా అనగానే మళ్లా కొంపకేం తిప్పలువచ్చి నయ్యోనని పార్వతి భయపడిపోయింది. "ఏమిటి నారదా! వింతగా మాట్లాడుతున్నావు," అన్నది.

నారదుడు కొంతసేపు మౌనముద్ర వహించి, ఆ తరువాత విచారంగా నిట్టూర్చి "అమ్మా మీ మనసుకు బాధకలిగించాల్సి వచ్చిందేనని విచారపడుతున్నాను. అయినా

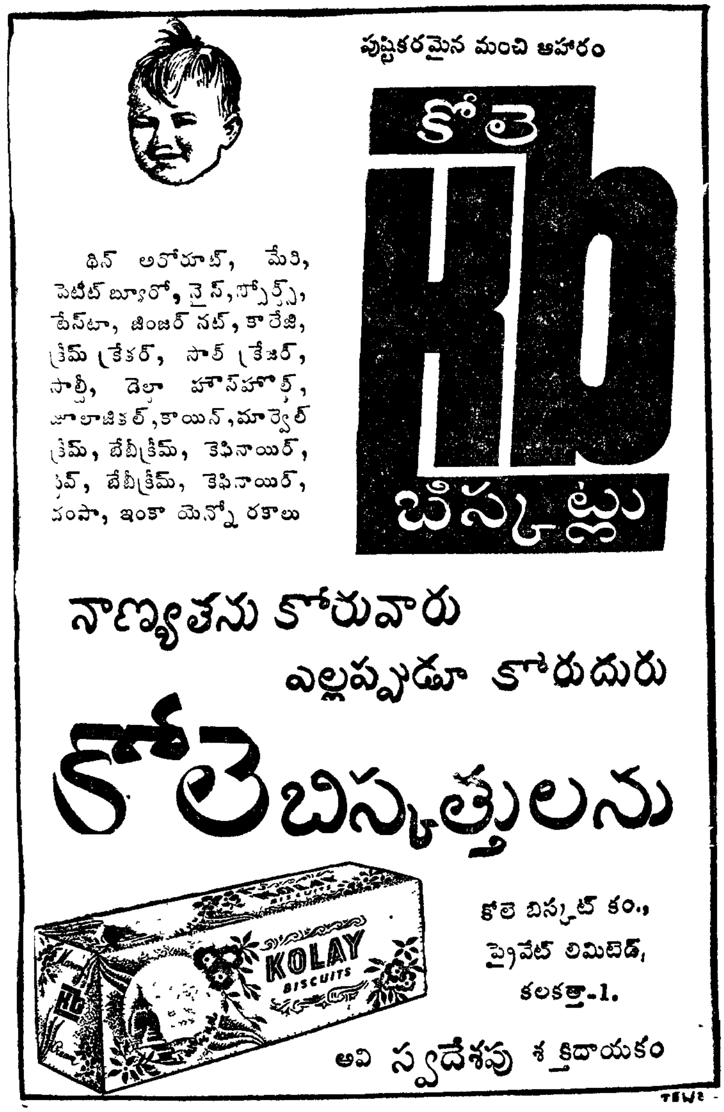

★ ఇల్లు లేని ఇల్లాలు ★

చెప్పక తప్పదుకదా. ఈ భవనం, నిర్మాణ దశలో వున్నపుడు దీనిపై శనికన్ను పడింది. మీ రది తెలుసుకోకుండా ముహూర్తం పెట్టించకుండా శాంతి చేయించకుండా, గృహప్రవేశం చేశారు. శనిదృష్టి పడింది కాబట్టి భవనం భస్మమైపోతుంది." అంటూ చావుకబురు చల్లగా చెప్పాడు.

దాంతో పార్వతికి హృదయం ఆగినంత పనైంది. మేనంతా చల్లబడిపోయింది. "అయ్యో నారదా! ఇప్పుడేంచేయను? ఆ భవనం అలాగైంది...ఇది యిలా కాలిపోతే, దేవతల్లో తలెత్తుకు తిరగ్గలనా. ఎంత అమర్యాద!" అంటూ వాపోయింది.

నారదుడు పార్వతి అవస్థచూసి జాలిపడి "ఏమమ్మా! అంత బేలవౌతావు. శంకరుడు ముజ్జగాలను ముక్కంటితో, మాడ్చి మసి చేయగల శక్తిసంపన్నుడు. అతను తలుచుకుంటే సాధ్యం కానిదంటూ వున్నదా. పిచ్చితల్లీ పరమశివుని ప్రాధేయపడవమ్మా అన్నీ సక్రమంగా జరుగుతాయ్," అంటూ నారదుడు పార్వతివద్ద శెలవుపుచ్చుకొని వెళిపోయాడు.

శంకరుడు రాచకార్యాలు చూసుకొని గూటికి చేరుకొనేసరికి పార్వతి సుమ్మంలో, దిగాలుపడి కూర్చొనివుంది.

"ఏం దేవీ! కళావిహీనంగా కన్పిస్తున్నావు—ఇంకొక భవనంమీదికి మనసుపోయిందా...చెప్పు! తక్షణం విశ్వకర్మను పిలిపిద్దాం!" అంటూ ఛలోక్తి విసిరాడు పరమశివుడు.

"ఉన్న భవనం, పూడకుండా వుంటే కొత్తది కట్టించుకున్నంత ఫలం!" అన్నది విసురుగా.

"ఏమి" టంటూ తెల్లమొహం వేశాడు భోలానాథుడు.

"అంత తెలిసినవారన్నమాటేగాని ఏదీ సరిగా ఆలోచించరు. భవన నిర్మాణ దశలో దీనిపై శనికన్ను పడిందట. మనం శాంతి చేయించకుండా గృహప్రవేశం చేశాం. శనికన్ను పడిందికాబట్టి యిది భస్మమౌతుందని తెలిసింది" అన్నది పార్వతి.

"ఓహో అదా విశేషం. బాగానేవుంది, ...గొప్ప చిక్కేనే!" అన్నాడు ఆది దేవుడు నిర్లక్ష్యంగా.

"ప్రభూ! మీరు దేవాదిదేవులు! సృష్టి స్థితి లయకారులు. మీ ఆజ్ఞను ఎవరూ ధిక్కరించలేరు."

"ఏమిటి దేవీ ఈ పొగడ్త! నన్నేం చేయమని నీ ఉద్దేశం." అన్నాడు శివుడు.

"శనైశ్చరుడివద్ద కెళ్ళండి. మీ మాట కాదనలేడు. భవనాన్ని నాశనం చేయవద్దని చెప్పండి. నన్ను నలుగురిలో తలెత్తుకు తిరిగేట్టు చేయండి," అని వేడుకుంది.

అర్ధాంగి ఆర్ద్రనయనాలు చూడగానే శంకరుడిహృదయం జాలితో నిండిపోయింది.

"చూడు పార్వతీ! ఆ శనిగాడు నామాట వింటాడనే నమ్మకం లేదు. వాడు పట్టుపట్టాడంటే ఇంతటి హరిహరబ్రహ్మదులంగూడ తల వొగ్గాల్సిందే. అంతటి శక్తిగలవాడు. అయినా అడిగిచూస్తాను, నా మాట మన్నిస్తాడా ... అదృష్టవంతులమే ... లేకపోతే ఏం జేస్తాం ... ఫలానా శంకరునిభవనం శనైశ్చరుడు కాల్చిమసి చేశాడనే అపవాదు యుగచరిత్రలో అలా స్థిరంగా నిలిచిపోతుంది. అది మనకే తలవంపు...కాబట్టి ఒక ఉపాయం చెబుతాను...వాడు నామాట మన్నిస్తేసరి... లేకపోతే అక్కడనుంచే వీణానాదం చేస్తాను ..వెంటనే నీవు శనైశ్చరుడు రాకముందే భవనానికి నిప్పంటించు" అంటూ సలహా యిచ్చాడు.

దాని కంగీకరించింది పార్వతి.

శంకరుడు ముస్తాబై శనిలోకం బయలుదేరాడు. వృషభవాహనంమీద వస్తున్న శంకరుణ్ణి అల్లంతదూరంలోనే చూసి ... శని ఎదురువెళ్ళి, సాదరంగా తీసుకువచ్చి, తన సింహాసనంమీద, ఉపవిష్టుణ్ని చేసి సకల మర్యాదలూ చేసిన తరువాత "ఆదిదేవులు అవసరం పడితేనేగాని, యీ భృత్యుణ్ణి చూడ్డానికి దయచేయరు. కారణం తెలుసుకోవచ్చునా?" అన్నాడు.

పరమేశ్వరుడు పూసగ్రుచ్చినట్టు యావద్వృత్తాంతము చెప్పి "పరమేశ్వరి నీవు భవనం నాశనం చేస్తావని తెలిసి చాలా విచారిస్తూ వుంది...అందుకోసమే వచ్చాను. నీ వేమంటావోనని..." అంటూ నీళ్లు నమిలాడు పరమశివుడు.

"అయ్యో ఎంతమాట! మీ రింతదూరం చెప్పాలా? ఆదిశక్తికి నేను అపచారం చేస్తానా?... నేను భవనాన్ని ఏమీ చేయను. మీరు నిశ్చింతగా వుండవచ్చు." అంటూ అభయహస్త మిచ్చాడు శని.

ఉమాపతి హాయిగా వూపిరి పీల్చాడు. యీ వార్త తెలిసి పార్వతి ఎంత సంతోషిస్తుందోకదా, అని ఆనందంతో పొంగిపోయాడు. సరే, శనేశ్వరుడివద్ద శెలవు తీసుకొని శంకరుడు కైలాసానికి బయలుదేరబోయాడు.

వెళ్ళబోతున్న శంకరుణ్ణి ఆపి "ప్రభూ! ఒక్కమనవి!" అన్నాడు శనేశ్వరుడు.

"ఏమిటది శనేశ్వరా!" అన్నాడు శంకరుడు.

"ఏమీ లేదు...నా దొక్క చిన్నకోరిక. మీరు వీణానాదంచేస్తుండగావిని బహుకాలమైంది... కాబట్టి తమరు ఒక్కసారి వీణానాదం చేయండి. చాలు...మీ కోరిక నేను కాదనలేదు. అలాగే నాకోరిక కాదనకండి' అన్నాడు.

అప్పుడు పరమేశ్వరుడు చాలా ఆనందంలో వున్నాడుకదూ, శనేశ్వరుడు అలా కోరడమే తడవుగా, శరీరం మైమరచిపోయేలా, వీణానాదం చేశాడు—

అక్కడ కైలాసంలో, పార్వతి కాగడా వెలిగించుకొని సిద్ధంగా కూర్చొనివుంది...

ఎప్పుడైతే వీణానాదం వినిపించిందో గభాలునలేచి "వెధవ శనిగాడు...శనిముఖం వాడూను మేమంటేనే ఎవరికీ గిట్టదు," అంటూ భవనానికి నిప్పంటించింది!

అక్కడ వీణానాదం ముగించి, పరమశివుడు కైలాసం చేరుకునేసరికి, విశ్వకర్మ విచిత్రంగా తయారుచేసిన భవనం కాస్తా కాలి, నుసినుసి అయిపోయింది.

అదిచూడగానే, శంకరుడికి తను పార్వతికి సలహాయిచ్చిన సంగతి గుర్తురాలేదు.

తేలుకుట్టిన దొంగలా అసలుసంగతి చెప్పకుండావిచారంగా ముఖంపెట్టి "మాశావా! దేవీ! మనకు భవనాల్లో వుండేయోగం లేదు...లేనిది కావాలంటే ఎలావస్తుంది. పిచ్చిదానా! కొండల్లోనూ, అరణ్యాల్లోనూ, వుంటే కాలం అదే గడిచిపోతుంది. విచారించకు," అంటూ ఓదార్చుగు.

ఏంజేస్తుంది?... 'నిజమేమరి, లేనిది కావాలంటే ఎలావస్తుంది' అనుకొని సమాధానపడింది పార్వతి.

పాపం నాటినుంచి పార్వతి ఇల్లులేని ఇల్లాలే అయింది!... ★

స్కినెడెక్స్
గజ్జి, దురదలు, పుండ్లు మొ॥
చర్మవ్యాధులకు దివ్యాంజనము
శ్రీవత్స కెమికల్స్ & డ్రగ్స్
లిమిటెడ్, మద్రాసు-౩౦.

అధైర్యపడవద్దు
శాస్త్రీయమైన, నిజమైన SEX— ADVICE పొందవచ్చును. మీకు ఉండుకొన్న లక్షణములు వ్రాయుచూ, యింకా వివరాలకు కవరు పంపేది.
డాక్టరు రత్నంసన్స్, (Estd 1904)
మలకపేట బిల్డింగ్స్, హైదరాబాద్ - 2. (దక్కన్)